

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: J. J., bytem L., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 27.3.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 13.2.2014 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 13.2.2014 č.j. X s e z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhá *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ ze dne 13.2.2014 č.j. X, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 6.12.2013 o zamítnutí žádosti o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-sever ze dne 27.11.2013 není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20%. V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 13.2.2014 žalovaná* mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 5.2.2014 bylo zjištěno, že žalobce není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, protože rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu A, položce 1a) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **příloha vyhlášky**),

pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10% (*lehká forma postižení*), která byla v souladu s § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena o 10% pro další onemocnění, takže celková hodnota činí 20%, proto nebylo námitkám vyhověno.

Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle něho je nesprávné a vydané na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, protože jeho zdravotní stav, který stručně popsal, nebyl lékařkou ČSSZ objektivně posouzen, neboť odmítla odložení posouzení zdravotního stavu, i když za 5 dnů měla být stanovena konečná diagnóza po CT vyšetření (*stanovena diagnóza m. Bechtěrev min. II. st.*), proto závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 13.2.2014 s tím, aby bylo uloženo žalované o jeho žádosti znovu rozhodnout.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 16.4.2014 uplatněný nárok žalobce odmítla s odkazem na výsledek posouzení jeho zdravotního stavu a navrhla zamítnutí žaloby. Ze zaslaného *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 13.2.2014 bylo dle dodejky žalobci doručeno dne 14.2.2014.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Plzeň-sever* vedeného ohledně žalobce a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 27.11.2013* a *záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v námitkovém řízení dne 5.2.2014 ČSSZ-pracoviště Plzeň* vyplývá, že žalobce nebyl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu A, položce 1a) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10%, jež ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky byla zvýšena o 10%, takže celkově činí 20%.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (*dále jen PK MPSV* nebo *komise*), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 30.7.2014, jemuž byl přítomen i žalobce za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí (13.2.2014) byl žalobce invalidní* podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb.; *šlo o invaliditu prvního stupně* podle § 39 odst. 2 písm. a), ale nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%, když *datum vzniku invalidity byl stanoven revmatologickým vyšetřením ze dne 13.2.2014*. Po zhodnocení diagnóz a lékařských nálezů uvedených v posudku PK MPSV uvedla, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-sever ani námitkového řízení ve stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu i ve stanovení stupně invalidity a konstatovala, že u žalobce se jedná o Morbus Bechtěrev II. st., HLA B 27

pozitivní se středně těžkou formu zdravotního postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 3c) přílohy vyhlášky, pro něž stanovuje míru poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 30-40% horní hranicí 40%, která byla zvolena s přihlédnutím k chronicitě potíží s výraznými algemi a s přihlédnutím k dalším onemocněním, zejména k impingement syndromu obou ramenních kloubů a k arteriální hypertenzi, ale u ostatních onemocnění nelze prokázat takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odst. 1 a § 4 odst. 1 citované vyhlášky. Dle komise žalobce není schopen těžší fyzické práce, manipulace s těžkými břemeny, práce v dlouhodobě neměnné poloze, v nočních směnách a ve zvýšeném riziku prochlazení; je schopen lehčí práce s dodržением podmínek platných pro vertebropaty v denní směně, je schopen zaměstnání s využitím dosažené kvalifikace s dodržением uvedených omezení. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činností. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (*soudní řád správní*, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 13.2.2014*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se domáhá přiznání invalidity z důvodů uvedených v podané žalobě. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 30.7.2014 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobce jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 13.2.2014*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 13.2.2014 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce odpovídá prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu pracovní schopnosti činí 40%. Předmětný nedostatek byl způsoben nejprve při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-sever a poté i v námitkovém řízení – pracoviště Plzeň (20% uvedené ztráty).

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je invalidní od 13.2.2014, přičemž se jedná o invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 18/2014 ze dne 15.9.2014, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity prvního stupně žalobce již na základě posouzení zdravotního stavu před OSSZ Plzeň-sever či v řízení o námitkách, když dle názoru soudu bylo přinejmenším žádoucí vyčkat na provedení a vyhodnocení již vyžádaného CT vyšetření ošetřujícím revmatologem žalobce, jelikož tím by nedošlo k žádnému výraznému prodloužení řízení o podaných námitkách.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval žádné náklady tohoto řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení

rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 15. září 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně